

ผลของโปรแกรมการสอนต่อความรู้และพฤติกรรมของผู้ดูแลเพื่อส่งเสริม
ภาวะโภชนาการในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดชนิดไม่เขียว



วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลเด็ก)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

พ.ศ. 2559

Copyright by Mahidol University

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยมหิดล

ผลของ โปรแกรมการสอนต่อความรู้และพฤติกรรมของผู้ดูแลเพื่อส่งเสริมภาวะโภชนาการในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดชนิดไม่เขียว

THE EFFECT OF A TEACHING PROGRAM ON KNOWLEDGE AND BEHAVIOR OF CAREGIVERS TO PROMOTE NUTRITION IN CHILDREN WITH ACYANOTIC CONGENITAL HEART DISEASE

นฤมล สมชื่อ 5337260 NSPN/M

พย.ม. (การพยาบาลเด็ก)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์: วนิตา เสนะสุทธิพันธุ์, Ph.D. (NURSING), อรุณรัตน์ ศรีจันทร์นิตย์, พย.ค.

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของ โปรแกรมการสอนต่อความรู้ และพฤติกรรมของผู้ดูแลเพื่อส่งเสริมภาวะโภชนาการในเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดชนิดไม่เขียว ในขวบปีแรก กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ดูแลของเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดชนิดไม่เขียว อายุ 6-12 เดือน ที่ได้รับการผ่าตัดแก้ไขความผิดปกติอย่างสมบูรณ์ (total repair) มาเข้ารับการรักษาที่สถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติมหาราชินี การเลือกกลุ่มตัวอย่างเป็นแบบสะดวก แบ่งเป็นกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง กลุ่มละ 26 ราย กลุ่มควบคุมได้รับการพยาบาลตามปกติ กลุ่มทดลองได้รับความรู้ตามโปรแกรมการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยใช้กรอบแนวคิดการพยาบาลระบบสนับสนุนและให้ความรู้ของโอเร็ม (Orem, 2001) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความรู้และแบบสอบถามพฤติกรรมดูแลให้อาหารสำหรับเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดชนิดไม่เขียว วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม

ผลการศึกษาพบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรม ผู้ดูแลในกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ในการดูแลให้อาหารสำหรับเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดชนิดไม่เขียวสูงกว่าผู้ดูแลกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 5.288, p < .05$) และผู้ดูแลกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมดูแลให้อาหารสำหรับเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดชนิดไม่เขียวสูงกว่าผู้ดูแลกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 4.295, p < .05$) แสดงให้เห็นว่าโปรแกรมการสอนมีประสิทธิภาพในการส่งเสริมให้ผู้ดูแลเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดชนิดไม่เขียว ในขวบปีแรก มีความรู้และพฤติกรรมในการส่งเสริมภาวะโภชนาการที่ดีขึ้น และควรส่งเสริมการนำโปรแกรมไปใช้ในการให้ความรู้แก่ผู้ดูแลเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดชนิดไม่เขียว เพื่อให้เด็กได้รับการดูแลที่ถูกต้องเหมาะสม มีภาวะโภชนาการที่ดี ร่างกายแข็งแรง ไม่เกิดภาวะแทรกซ้อนและมีความพร้อมสำหรับการผ่าตัดตามแผนการรักษาของแพทย์ต่อไป

คำสำคัญ : ความรู้/ พฤติกรรม/ ผู้ดูแล/ ภาวะโภชนาการเด็กโรคหัวใจพิการแต่กำเนิดชนิดไม่เขียว

162 หน้า

THE EFFECT OF A TEACHING PROGRAM ON KNOWLEDGE AND BEHAVIOR OF
CAREGIVERS TO PROMOTE NUTRITION IN CHILDREN WITH ACYANOTIC
CONGENITAL HEART DISEASE

NARUEMON SOMCHUE 5337260 NSPN/M

M.N.S. (PEDIATRIC NURSING)

THESIS ADVISORY COMMITTEE: WANIDA SANASUTTIPUN, Ph.D. (NURSING),
ARUNRAT SRICHANTARANIT, Ph.D. (NURSING)

ABSTRACT

This study was based on a quasi-experimental research design aimed at examining the effects of a teaching program on knowledge and behavior of caregivers to promote nutrition in children with acyanotic congenital heart disease during their first year. The sample was composed of caregivers of children with acyanotic congenital heart disease aged 6 – 12 months who were waiting for total repair surgery and were treated at Queen Sirikit National Institute of Child Health. The sample was selected by convenience sampling and divided into a control group and an experimental group with 26 subjects each. The control group received routine care only, and the experimental group received the teaching program developed by the researcher using Orem's Educative and Supportive Nursing System as the conceptual framework (Orem, 2001). Data were collected using the knowledge questionnaire and the behavior in feeding children with acyanotic congenital heart disease questionnaire. Data were analyzed using ANCOVA.

According to the findings, the caregivers in the experimental group had higher mean scores for knowledge in feeding children with acyanotic congenital heart disease than the caregivers in the control group with statistical significance ($F = 5.288, p < .05$). In addition, the caregivers in the experimental group had a higher mean score for behavior in feeding children with acyanotic congenital heart disease than those in the control group with statistical significance ($F = 4.295, p < .05$). Thus, it was indicated that the teaching program is effective in improving caregivers's knowledge and behavior to improve the nutrition of children with acyanotic congenital heart disease during their first year of life. Furthermore, the program should be implemented to instruct caregivers of children with acyanotic congenital heart disease in order to ensure that children receive proper care and better nutrition, maintain better health, without complications, and be prepared for surgery according to treatment plans.

KEY WORDS: /KNOWLEDGE/BEHAVIOR/CAREGIVERS/NUTRITION IN CHILDREN
WITH ACYANOTIC CONGENITAL HEART DISEASE

162 pages

Copyright by Mahidol University